

Jesenice dz

BRCA2

220120311,7

COBISS

ORGANIZACIJA KNJARNICA JESENICE

poštnina plačana
pri pošti 4271

uba jeseniških študentov

BRCA²

2014
2015

Uvodnik

Časi se spreminjajo in z njimi se tudi mentaliteta. Če nekoč zaradi narave dela izleti v naravo niso bili ravno običajni, je to danes povsem naravno. Včasih je delo potekalo na prostem in telo je bilo konec dneva utrujeno, v postindustrijski družbi pa delo poteka večinoma v zaprtih prostorih, utrujena pa je zgolj glava.

Temu primerno se je spreminjala tudi infrastruktura: urejene planinske poti, kolesarske steze, trim steze, odprti stadioni, vse to potrebuje moderni človek. Ne bi se spuščal v to, kakšen način življenja je bolj primeren, ker bi bila to debata dolge sorte. Dejstvo ostaja, družba se je spremenila in ima drugačne potrebe. Mesta, ki tega ne sprejemajo oziroma ne dojemajo kot nekaj nujnega, ustvarjajo neprivlačen videz za tiste izven mesta in nezadovoljstvo med domačini.

Šport je že dolgo znan po tem, da dokaj uspešno oddaljuje mlade stran od drog in kriminala, mnogim pa ponuja tudi neko motivacijo za delo na drugih področjih in pomaga pri delovnih navadah.

Občina Kranjska Gora je s svojimi izletnimi točkami, kolesarskimi stezami in ponudbo športnih izletov lahko vzor ostalima dvema občinama naše upravne enote. Na Jesenicah mladim jemljemo igrišča in jih postavljamo ob železniških tirih, ostala igrišča so stara in obrabljena, iz fotoreportaže, ki smo jo naredili, pa je razvidno, koliko so Jesenice primerne za vožnjo z rolarji. Žirovnica nima povsem primerne infrastrukture, a se stanje izboljšuje, ceste se popravljajo, inline igrišče pa pritegne več mladih, kot jih je na Jesenicah na vseh igriščih skupaj. Z malo denarja in veliko volje se da narediti marsikaj, a kaj ko prodaja zemljišč kratkoročno prinese več v blagajno kot izgradnja primerne infrastrukture za mlade in za športnike.

Dolgoročno pa vemo, kje smo, mladi se odseljujejo, izobrazbena struktura je porazna, s tem, ko ni mladih inovatorjev, tudi ni služb z dodano vrednostjo. Žal so volitve vsake štiri leta in nekaterim je bolj pomembna ponovna izvolitev in kratkoročni rezultati, kot pa nek dolgoročen plan, ki morda ne bi prinesel dobrih volilnih rezultatov. Sicer pa je na nas, da si izborimo infrastrukturo za zdravo in človeka vredno življenje. Uspešen boj vam želim.

Lep pozdrav do naslednjič.

Kazalo

- 2 Študent naj zdravo je
- 4 Vsi moji športi
- 6 Mami, ati, jzt pičim na Tenerife!
- 8 O tem, da smo polni sranja
- 10 Neiztrohnjeno srce
- 12 Jesenice, rolarjem neprijazno mesto?
- 16 Literarni natečaj
- 17 Brcoskop
- 19 Informator
- 22 Dogodek meseca

Brcatelji

Izdaja: Klub jeseniških študentov
e-pošta: : info@kjs-klub.si
Urednik: Miha Rezar
Lektorica: Maruša Rezar
Urednik fotografije: Rok Kalan
Oblikovanje: Adnan Varmaz
Urška Kalan
Pisci: Tea, Maruša, Rok, Miha,
Nastja, Katja

Tisk: Jakinet Group,
Jaka Intihar, s.p.

JE TREBA DELAT ŠTUDENT NAJ ZDRAVO JE

Po končani srednji šoli ali gimnaziji večina bodočih študentov odide iz gnezda svojih staršev študirat v mesto. S tem pa zapustijo tudi odlično mamino kuhinjo. Pa tudi očetovo, seveda. Študent v mestu tako ostane brez glavne kuharice, brez pomivalca in brez vedno polnega hladilnika.

Če študent od doma prinese vsaj dobre nakupovalne navade, si bo naistem malem štedilniku uspel pripraviti vsaj kakšno jed. V nasprotnem primeru pa bo odvisen od študentskih bonov, s katerimi si bo 2-krat dnevno kupoval obroke. Pa tudi tisti, ki kuharske veščine že prinesejo s seboj v mesto, se velikokrat podajo kar v gostilnico in obenem pokramljajo s prijatelji. Velikokrat pa so ti stroški veliko manjši, kot če bi si hrano pripravljali sami. Vsekakor so boni ena boljših stvari, ki jih naša država nudi svojim bodočim intelektualcem.

V poplavi ponudnikov subvencionirane študentske prehrane najdemo vse od A do Ž. Kitajska, mehiška, indijska, tajska, vegetarijanska in še kakšna kuhinja bi se našla. Da ne govorimo o picerijah in drugih fast food variantah prehrane. Na bone pa je pri nekaterih ponudnikih mogoča tudi dostava. Kako se torej povprečni študent odloči, kaj bo danes jedel za kosilo? Velikokrat o tem odloča cena in število hodov. Najcenejši so (na žalost) razni ponudniki hitre hrane.

Vsake toliko prija kakšen hamburger in krompirček ali kebab. Ampak, roko na srce, ravno zdravo pa vendar ni. Zakaj država sploh omogoča subvencijo t. i. fast food ponudnikom? Kaj ima študent od take kuhinje, razen pol ure polnega želodca in hitre uporabe WC-ja? Take ponudnike naj enostavno črta iz svojega seznama in denar raje porabi za bolj zdrave in pametne obroke. Manj drastična rešitev pa bi bila omejitev mesečne porabe bonov v fast food okrepčevalnicah.

Predlog zakona o uravnoteženju javnih financ nima meja niti pri študentski prehrani. Kljub dejstvu, da nekateri študentje ostajajo v študijskem mestu tudi med poletjem, vlada želi ukiniti subvencionirano hrano med poletnimi počitnicami, in sicer med 15. julijem in 15. avgustom. Kot da bi imel študent status samo nekatere mesece v letu. Očitno bi vlada najraje videla, da bi ta status nosili le v času študijskih izpitov. Kot da to ni dovolj, študentom odreka tudi možnost subvencioniranega obroka med 20. uro zvečer in 8. uro zjutraj. Vlada očitno

nima posluha niti za študente, ki bi pred zgodnjimi obveznimi vajami želeli kupiti subvencioniran (zdrav) obrok za zajtrk ali pa kasnejšo malico, niti za študente, ki ne smejo biti lačni po večernem treningu.

Vladin ukrep zmanjšanja porabe javnih financ, namenjenih subvencionirani prehrani, je kratkoročen. Namesto da bi zvišala standarde za ponudnike subvencionirane prehrane in omejila uživanje fast food hrane, enostavno reže tam, kjer je najlažje – pri študentu. Rešitev bi bila lahko tudi omejitev števila porabljenih študentskih bonov za tiste študente, ki študirajo v kraju, kjer imajo tudi stalno prebivališče. Domneva se, da imajo ti študentje doma hotel mama, ki nudi all inclusive storitve, zato ni potrebe po koriščenju vseh mesečnih bonov.

Ukrepi, ki jih izvaja vlada, bodo slej kot prej zadeli tudi študente. Verjamem, da bi bilo najbolje, da bi ostalo kar tako, kot je, po možnosti s še višjo

subvencijo. Ampak to so v teh časih le utopične sanje. Realna slika kaže nekaj konkretnih rezov v finance, tudi na študentov račun. Če študentu od vzamemo možnost subvencionirane ga obroka, to pomeni toliko višje stroške njegovega bivanja v tujem kraju. Ti stroški so že tako preveliki, sploh v Ljubljani, zato bi rezanje tega kruha pomenilo le še večjo pogubo zanj. Zdrava prehrana je pravica vsakega posameznika, zato jo izkoristimo, dokler nam jo še ponujajo po subvencionirani ceni. Spodbujajmo okrepčevalnice z zdravo prehrano in pokažimo, da nam je mar zanjo. In, če že režemo kruh, najprej zrežimo belega, saj bo prej splesnel.

Tea Noč

RAZMIŠLJANJA

VSI MOJI ŠPORTI

Vsi že od nekdaj poslušamo, da moramo skrbeti zase, da se moramo zdravo prehranjevati, se veliko gibati in preprosto že v mladih letih poskrbeti za zdravo starost. Kako se s povprečno športno aktivnostjo ukvarja zelo povprečen osebek, v tem primeru jaz?

Prvi šport, s katerim so me seznanili že v ranih letih, je bilo planinarjenje. Starša sta vložila cel kup truda v to, da se je podmladek blagovolil povzpeti na hrib, pa še takrat sta bila deležna številnih kritik. Planinarjenje me je že takrat odbilo, čeprav sedaj, ko se prostovoljno podajam na krajše ture, opažam, da sem v času otroškega jamrajočega vzpenjanja vseeno vsrkala veliko koristnih nasvetov glede hoje.

Tako kot so me v mladih letih vlekli v hribe, so me tudi naučili voziti kolo. S kolesom nikoli nisem imela težav, na divje vožnje po domačem makadamu me še zdaj spominja par estetskih brazgotin na kolenih. Z leti sta šla moja kondicija in navdušenje po gobe, kolo samotno joka v kleti, uporabljam ga ravno tolikokrat kot obiščem hribe. Nekajkrat na leto.

Nekje v osnovni šoli sem dobila prvi par rolarjev. Antiadrenalinška oseba kot sem, nisem nikoli razvila pretiranega navdušenja nad drsenjem po asfaltu. Imam narejenih kar nekaj kilometrov, ampak namesto da bi uživala v vožnji, sem se vedno spraševala,

katerem jarku bom pristala. Z ravno težjem si nisva bila nikoli ravno na ti. Mogoče bi me najprej morali naučiti tehnik zaviranja, preden so me spustili po prvem hribu.

Badminton mi je šel kar dobro od rok, nisem pa naredila kariere z njim. Za ta šport vedno potrebuješ partnerja in že tega je težko najti. Ko rešiš ta problem, pa se skoraj vedno pojavi veter, ki ti odnaša perjanico daleč stran od loparja. Tako te pač zunanji pogoji prisilijo v neaktivnost.

Košarka in odbojka sta kolektivna športa, problem je vedno zbrati osebe, ki bi sodelovale. S košarko sploh ne poskušam več, o odbojki pa tudi večino samo sanjamo, nikoli pa ne pride mo do dejanske igre. Pa tudi moj strah pred letečo žogo in spomini na bližnje srečanje z obrazom mi niso ravno v pomoč.

Plavanje je med mojimi ljubšimi aktivnostmi, sladka ali slana voda, v morju, jezeru ali bazenu, povsod se najdem. Mogoče moje oponašanje žabice ni ravno idealno, ampak se ne pustim motiti.

Vsa leta šolanja so pustila kar 'dobre' posledice, kar se tiče teka. Ampak ko prideš v določena leta, začneš pozabljati, zakaj si določen šport tako sovražil in se odločiš, da mu boš dal še eno priložnost. Ko me boste srečali vso preznojeno in rdečo v obraz, se spomnite, da sem začetnik in če že morate komentirati, naj bodo besede iz vaših ust spodbudne.

Skozi leta sem se iz zunanjih aktivnosti preusmerila v notranje. Nekajkrat sem obiskala aerobiko, ki me ni navdušila. Ples mi je bil vedno pri srcu, a po koncu osnovne šole se nisva več srečala (vaje za maturantski ples ne štejejo). Mogoče bi bil čas, da se ga spet lotim.

V zadnjih dveh letih sem se našla v fitnesu. Vem, da vas sedaj večina bralcev zavija z očmi, verjetno si mislite, da pri tem vremenu res ne bi hodili v telovadnico, ampak vsakemu svoje. Nikoli si ne bi predstavljala, da bom končno lahko vztrajala pri enem športu, sploh pa ne, da bo ta šport fitnes. Sedaj sem že tako daleč, da me vse boli predvsem, ko obisk telovadnice nekajkrat izpustim. Ta vadba se mi zdi predvsem pomirjajoča, tudi če imam polno glavo misli, jih odrinem na stran, ko v dveh urah nešteto krat štejem do dvajset.

Verjetno sem izpustila še kakšno aktivnost, s katero sem se srečala v svojem življenju. Naučila sem se, da je treba najti motivacijo v sebi. Ta stavki ste (smo) verjetno slišali že stokrat, ampak je res. Nobena poletna sezona, pogled v ogledalo, trenutna moda itd. ne dajejo dovolj motivacije, ki bi trajala na dolgi rok. Najlažje je najti razloge proti aktivnemu življenju, ko nam uspe najti razlog za, je pa ta res prepričljiv.

Nikoli ni prepozno, da se začnete ukvarjati s športom, samo najti je treba takšnega, pri katerem lahko vztrajate. Pa četudi na koncu pristanete pri takem, ki ni ravno običajen. Lahko začnete že s sprehodi po mestu, z intenzivnejšim pospravljanjem doma in občasnim skokom na Jelenkamen ali pa izkoristite športno ponudbo Kluba jeseniških študentov. Vsak trud, ki ga boste vase vložili zdaj, se bo obrestoval kasneje.

Maruša Rezar

1. DEL

Sanje marsikaterega študenta so potovati. Zakaj ne bi izkoristil opcije ERASMUS programa, ki ti je kot rednemu študentu na voljo? Ta ponuja 6-mesečno izmenjavo ali pa 3-mesečno prakso (z možnostjo podaljšanja). Sama sem si dolgo časa želela narediti nek preskok, ki bi me predramil in me povlekel iz sanjaštva na bolj realna tla. Čeprav je bil dejanski učinek prakse obraten in zdaj sanjam še bolj, sem pridobila toliko življenskih izkušenj, ki jih v treh mesecih, kolikor sem jih preživela na največjem izmed Kanarskih otokov, v Sloveniji skoraj gotovo ne bi.

Prijave so se začele februarja in kot se zame spodobi, sem prošnjo oddala zadnji dan odprtih prijav. Kam v Evropi se želim podati? Hum ... Kanarski otoki, to se sliši odlično. Neskončne plaže, žgoče sonce, rajsko! Druga opcija? Španija, zagotovo! Po birokratskih dolgovezenjih in končni odobritvi financiranja z erasmus sklada je bilo zdaj na meni, da si poiščem službo. Vedela sem, da imam časa dovolj, saj bom vpisala absolventa, zato se mi sprva ni tako mudilo. Poslala sem okoli 30 prošenj v angleškem jeziku raznim naključnim podjetjem in hotelom po Tenerifih, prejela pa sem zgolj tri odgovore, še te negativne. Čas je mineval in začenjalo me je skrbeti. Prijavila sem se na razne spletne iskalnike služb in pripravništev po Evropi (www.iagora.com, www.globalplacement.com/ in druge), vsakodnevno pregledovala e-pošto, na koncu pa sem zasledila ponudbo agencije,

ki ti poišče službo ter uredi bivanje in prevoz od letališča do hotela. Odločila sem se reskirati 180€, kolikor so zahtevali, in v slabe pol meseca sem že imela podpisano pogodbo s hotelom Jardines del Teide na jugu Tenerif. Napisala sem, da se želim preizkusiti v animaciji, saj je to delo zabavnega značaja. Iz hotela so mi poslali približne zadolžitve, ki jih bom imela kot animatorka in veselje je bilo po nakupu letalskih kart popolno. Uredila sem si še dodatno zavarovanje, prepirala osebne dokumente in se trudila, da kovček ne bi presegal 20 kg, kar je bila skoraj misija nemogoče. Sprva se mi je zdelo tako neverjetno, da odhajam za tri mesece na Tenerife, zato tega nisem obešala na veliki zvon, saj me je obhajal kanček dvoma, da se kaj uspe izfužiti.

And off I go!

8. januarja sem se iz Klagenfurta poslovila od jokajoče matere in utujene-

ga očeta ter nadaljevala pot do Londona. Tam sem prečkala 18 ur in k sreči spoznala 17-letnega Francoza, ki je ravno tako potoval sam. Zelo hitro sva se ujela, se pogovarjala pozno v jutro, nato pa malo legla k počitku in pazila drug na drugega. Zjutraj sva se poslovila, saj je mene že čakalo letalo do Tenerife. Seveda sem bila polna navdušenja, a obenem tudi strahu in neprespanosti. Ko sem končno prišla na južno letališče Tenerife, sem se ozirala naokoli, kje bom zasledila list z mojim imenom, a ga kar ni in ni bilo. Po 15 minutah sem le zasledila očitno zbegano Kanarčanko, ki je spraševala po meni. Veselje, dva poljuba in velik objem so bili moja

prva dobrodošlica. Super bo!!! Peljala me je v hotel in mi predstavila nekaj zaposlenih in mojih novih sodelavcev, nato pa smo se skupaj odpravili na kosilo. Veliko so me spraševali in sprva sem se počutila kar malo čudno, a se je na koncu izkazalo, da je to le zaradi utrujenosti. Misli ti enostavno začnejo uhajati, oči se nekontrolirano zapirajo in želiš si le počitka. Dobila sem ključ svoje sobe z noro dobrim razgledom in prostorno kopalnico. Od veselja sem se zavrtela po sobi, si privoščila kopel in nadaljnjih 11 ur posvetila sanjam.

Nastja Stare

Sodobni sistemi oglaševanja

dekor | grafike

Stenske in okenne dekoracije, fototapete za dom in podjetje.

design | oprema

Oblikovanje in izvedba grafik, grafična oprema trgovin in poslovnih prostorov.

print | reklam

Digitalni tisk, offset, tisk na tekstil, tisk velikega formata, nalepke, tampotisk.

vizual | sistemi

Oglasne table in napisi, promocijska oprema, tekstil in oblačila, avtografike.

Jakinet Group, grafični center
Cvetkova 14, 1000 Ljubljana
t: 01 425 11 111, f: 01 425 11 112
e: info@jakinet.si, www.jakinet.si

RAZMIŠLJANJA

O TEM, DA SMO POLNI SRANJA ... (IN DA S TEM NI NIČ NAROBE)

Če beseda še ni prišla do vas, vas lahko obvestim, da se v Mariboru dogaja Evropska prestolnica kulture in ker sem imela nekaj časa, sem šla obiskat predavanje filozofa Tzvetana Todorova, ki se je mudil v Sloveniji in bil pripravljen spregovoriti besedo ali dve o svojih osebnih izkušnjah, idejah in pogledih na Evropo. Nič bat, ne bom obnavljala predavanja (čeprav je bilo res odlično) – deliti želim samo en detajl z vami

Po končanem predavanju sem se namreč zapletla v naključen pogovor z neznancem (za katerega sem kasneje izvedela, da je del ekipe Reporter Milan, če vam to kaj pove, meni ne kaj dosti) in mu razodela, da je bilo predavanje neverjetno, ampak da me je grozno motila ena stvar: to, da me nič ni motilo. Todorov je vsako misel, ki jo je imel, opravičil in argumentiral – nobenih lukenj nisem našla, nobene nedoslednosti ... ničesar. In res sem se trudila, ubijala z vprašanjem, kje kaj ne štima, kje so njegove misli produkt njegove osebne zgodovine – in seveda so tudi take misli bile, ampak je že vnaprej povedal, da so produkt njegove osebne zgodovine. Skratka, popolna argumentacija, ob kateri sem postala živčna in padla v neko čudno stanje, kjer mi je bilo ob enem slabo, po drugi strani pa sem čutila nekaj podobnega lakoti. Na koncu sem preprosto obupala. "Reporter Milan" je vse to pozorno poslušal, kakšen izraz je imel na obrazu, ne vem, ker je bil

nekoliko visok in ga je bilo malo težko gledati (poleg tega ne pozabimo, da mi je bilo še vedno slabo) in nato je tekel nekaj v stilu, da ni problem v Todorovem predavanju, ampak v tem, da sem tako naravnana, da moram iskati pomanjkljivosti. Poleg tega je še dodal, da lahko kritiziram svojega fanta, kako je zanič v postelji, Todorova pa pač ne morem (pri tem sem imela blag občutek, da je izjava šovinistična in žali mojo inteligenco, ampak sem se potem spomnila, da verjetno moškega veliko bolj boli kritika, da je v postelji zanič, zato sem bila raje tiho).

Naj se vrnem na njegovo misel – problem je v moji težnji, da iščem pomanjkljivosti. To je res, tukaj ni nič novega in v resnici imam v veliki meri tako naravnano. Ampak tisto, kar je zanimivo, je to, da sem v končni fazi obupala in prenehala s tem početjem, pri čemer je moje celotno telo reagiralo z nekakšnim uporom. Mislim si, da je namreč prav v tem trenutku odpo-

vedal nek sistem prepričanj, s katerim sem si osmišljala svet in je okolje delal varno in obvladljivo (kakšno dramo lahko povzroči eno ubogo predavanje, kajne). In najbolj presenetljivo je bilo verjetno dejstvo, da sem ostala živa. In dokaj zdrava. In pravzaprav veliko bolj pomirjena, ko sem ugotovila, za kaj gre.

Če malce razširim svoje razglabljanje – ljudje prihajamo iz različnih ozadij, različnih verskih prepričanj, družinskih razmer, lokalnega okolja, genetskih predispozicij in vse te stvari oblikujejo naše doživljanje sveta in nas delajo to, kar smo. Soočamo se s problemom, kako imeti svoja prepričanja in kako graditi svojo integriteto, poleg tega pa v enaki meri sprejemati integriteto in prepričanja drugega, ki ima drugačno ozadje, ne da bi s tem ogrozili naš lasten svet. Vendar je misel, da se ta dva principa izključujeta, nepotrebna. Prav nič čudnega ni, da lahko hkrati sobivata dva popolnoma različna človeka z različnimi prepričanji in da sta obe njuni prepričanja enakovredni. Torej ne samo, da oba lahko spoštujemo, ker jih pač moramo, ker nas to dela strpne in tolerantne, am-

pak da ju dejansko sprejmemo kot enakovredne. Vendar je to težko storiti, če sami zase mislimo, da so naša prepričanja resnična! Vendar v resnici ne vemo prav ničesar. In kar je najbolj presenetljivo – ne bo nas ubilo, če to priznamo.

Seveda je možno, da tudi Todorov v svojih razmišljanjih ni dosleden in konec koncev me tudi Reporter Milan ne pozna tako dobro, da bi takoj vedel, kje je moj problem – ampak sposobnost, da ostajamo odprti za različna mnenja in različne osebnosti, je ključna in nam v današnjem času hudo primanjkuje. Tako zelo branimo naš lasten svet, da moramo za obstoj lastnih prepričanj druge ljudi spraviti v zmoto, pri čemer zagrešimo več napak, ki škodujejo ne samo drugim, pač pa tudi nam samim – delajo nas nezmožne za učenje novih stvari, hkrati pa nam dajejo lažni občutek lastne pomembnosti. Včasih pa bi morali za lastno zdravje znati podvomiti v svoja prepričanja in si priznati, da smo polni sranja.

Katja Žibrek

MADE IN SLOVENIA

NEIZTROHNJENO SRCE

Vsaka stvar, naj bo še tako dobra, ima svojo destruktivno stran, če je prignana do ekstrema. Nič drugače ni s športom in zdravim življenjem na splošno. Ko šport in zdravo življenje postaneta cilj namesto pot do cilja, so ogrožena življenja. Slovenci, kot kaže, smo med bolj ogroženimi skupinami.

Ekstremizem je na Slovenskem dobro utrjen, njegovo uspešno rast pa lahko pripišemo slovenskemu narodnemu značaju (če si drzujemo potrditi obstoj le-tega). Športni ekstremizem seveda močno spominja na mazohizem, Slovencem dobro poznano prakso. Cankarjanske matere in očetje, ki ne smejo pokazati čustev in neuspeha, hodijo z roko v roki s športnim ekstremizmom in obsesivnimi praksami zdravega življenja.

Kot nekakšne rock legende hitijo naši alpinisti na pot samouničenja, prvi skozi droge, drugi skozi ekstremne pogoje, skozi iskanje vedno težjih smeri in na koncu jih veliko najde tisto pot, ki vodi zgolj v nebesa. Res je, nikjer nisi bolj živ kot na robu smrti, ampak tudi nikjer nisi bolj mrtev, kot po padcu s tisočmeterske stene.

Na Jesenicah se spominjamo smrti Jureta Robiča, katerega življenje je predstavljalo ekstrem in katerega smrt je morda odprla kratko debato o ekstremizmu. Vsaka nesrečna smrt takega športnika je označena kot logična

posledica takšnega življenjskega sloga, a upravičeno se lahko vprašamo, ali je krivda res individualna. Narod, ki slovi po številu alkoholikov (in smrtnih povezanih z njim), samomori in smrtnih ekstremnih športnikov, bi se morda moral zamisliti nad kulturo, ki po ti-hem slavi smrt.

Kje v psihičnem ustroju lahko iščemo odgovore na vprašanja o želji po samouničenju? Freud je dolgo razvijal teorije o sadizmu in mazohizmu in nikoli ni res uspešno dokazal, kateri od njiju je prvoten, če nista kar oba dva skupaj. Ena izmed trditev psihoanalize je tudi ta, da se v nezavednem nasprotja pokrivajo in iz tega logično izhaja možnost pretvarjanja sadizma v mazohizem in obratno.

Slovenci smo v večini (odvisno od tega, kdo ocenjuje) označeni za zadržane. Čeprav znani po tem, da fanatično branimo svoje ozemlje, nikoli nismo bili znani kot osvajalci, torej sadisti. Največje zakladnice kulture, torej narodne pripovedke, slavijo postene branitelje in ne krvoločnih osvajalcev. Svojo jezo

zadržujemo zase in že s tem mučimo same sebe.

Freud je nadalje svojo teorijo o uničevalnih silah strnil v nagon smrti. V morda najbolj temačnem delu o posledicah kulture na nagonsko življenje je opisal samostojen gon, ki žene v samo-uničenje. V nasprotju z vsem, kar nas žene v ohranitev vrste, v preživetje, je opisal silo, ki nas sili neizbežno smrt. Ta je potrebna, da se cikel obrne in se iz smrti nečesa rodi življenje nečesa drugega. Vse večja izrazitost tega gona smrti pa naj bi bila posledica pretirane pritiska kulture na zahteve nagonskega življenja.

Kot je znano, je evropska civilizacija najbolj znana po pretvorbi libidinalne energije v kulturo ali sublimacijo, kot ji pravi Freud. So torej zahteve naše slovenske kulture prestroge do osnovnih človeških želja, smo morda v želji po uničenju primitivnega človeka v nas prišli na pot samouničenja?

Kakorkoli že, statistika ostaja, vedno več je ljudi, ki trpijo za ortoreksijo, bigoreksijo, obsesivnimi motnjami povezanimi z zdravim življenjem in čistočo ... Žal psihoanalitični teksti ne datirajo do prazgodovine, a že 100 let preučevanja je dovolj, da opazimo kulturno specifičnost pri pojavnosti določenih psihičnih motenj. V potrošniki družbi, ki je nenehno bombardirana z

oglasil o zdravem življenju, okroglimi mizami strokovnjakov, ki nam govorijo kako živeti in kaj jesti, ni trenutni nabor psihičnih motenj nobena posebnost. Razlogi za izbruh psihičnih motenj seveda tičijo povsod drugje kot v TV-oglasih, način, kako se kažejo, pa je najbolj očitna posledica le-teh.

S poplavo moralnega zgražanja nad družbo, v kateri živimo, ne bomo dosegli prav veliko. Odstranili bomo specifično simptomov, ne pa tudi razlogov za njihovo pojavnost. Ti bi ob spremembi zgolj nekaterih vrednosti veselo izbruhnili v drugi obliki. Zato razmišljajte z glavo, hrana, ki raste ob avtocestah in polja monokultur, ki pobijajo čebele, seveda niso zdrava, prav tako ne kvazi bio- in ekohrana, katerega izvora ne poznate, je pa samo dražja. Milijoni vitaminskih dodatkov in koencimov niso potrebni, če uživate doma pridelano hrano, ki vse to že premore. Industrija, ki slednje dodatke prideluje, pa po vsej verjetnosti onesnažuje prav tisto okolje, ki bi vam omogočilo zdravo in po vsej verjetnosti veliko cenejšo hrano.

Šport je zdrav do neke mere in dobro veste, kje ta meja je. Naj vas želja po vedno novih uspehih in premikanju mej ne žene do uničenja in da ne bo, kot v sicer čudoviti Prešernovi pesmi, v vaših srcih še po smrti utripala neizpolnjena želja.

Miha Rezar

FOTOREPORTAŽA

JESENICE, ROLARJEM NEPRIJAZNO MESTO?

Rolarji so super, cenejši so od koles (večinoma, brez problema jih lahko vzamemo kamor koli s seboj in najpomembnejše, z njimi se lahko pošteno zmigamo. Žal pa zakonodaja in športna infrastruktura ne sledita trendom, vsaj pri nas ne. V časih, ko preklemano veliko denarja namenjamo za zdravljenje srčno-žilnih bolezni, bi bilo pametno premisliti, v kaj se spleča vložiti denar: v zdravila ali steze. A kaj bi bilo potem s farmacijo?

Kot, recimo temu, izkušen rolar (SSKJ še ne pozna izraza za osebo, ki rola, pa sem si kar prisvojil pravico do uporabe tega izraza), sem se podal na (ne)varno pot od KJŠ do Darsove hiše ob Savi in nazaj. Že sam start je dobra priprava za to, kar sledi. Kejžarjeva ulica je bila večkrat prekopana po dolgem in počez in temu primerno je tudi njeno stanje. Flika pri fliki, originalne ceste se sploh več ne vidi, zadnja leta pa se tudi pri očitno varčuje tudi pri samih popravilih lukenj, saj novo nasutemu grobemu materialu težko rečemo asfalt.

Po uvodnem navajanju na slabo cestišče sledi zanimiv spust po Delavski ulici, ki je že z avtom zabavna, z rolarji pa še toliko bolj. Pot nas pripelje v krožišče, ki je glede na starost v zelo slabem stanju. Švignem mimo pešcev pri Tušu, ki jih po zakonu ne smem ovirati in že sem na solidnem pločniku na poti proti Prešernovi. Moje veselje je

hitro prekinjeno, zgrešena investicija pri Hrenovci je pustila svoj pečat tudi na pločniku in makadam me prisili, da zaidem na cestišče in čez nekaj metrov premagam še železniške tire. Vsaj vadba je učinkovita, si rečem.

Ob belih kostanjih se borim z valovitim pločnikom in mimo zbirnega centra pridem do novih blokov (mimogrede, super prostor za postavitev blokov, gradbena industrija, železnica, Dinos in nič zimskega sonca, res vse, kar človek rabi). Po pločniku je polno peska in moji ležaji otožno kašljajo, ko se prebijam skozi peskovnik. Pridem na konec Dinosa in spet me pričaka neasfaltiran pločnik, prehoda za pešce pa seveda nikjer. Prisiljen v prekršek se spravim na drugo stran ceste in že ob prvih korakih razmišljam, če ni bil neasfaltiran pločnik morda boljša izbira. Cesta je res obupna, jezni pogledi voznikov pa mi dajejo vedeti, da me ne smatrajo kot legitimno prevozno sredstvo. Na

koncu poligona zavijem nazaj na pločnik in sem hvaležen za nov pločnik, ki so ga naredili prejšnje leto zaradi otrok iz prej omenjenih super blokov.

Pridem do mosta čez Savo in prijeten hlad, ki veje od vode, objame moje razgreto telo. Znak na desni »Pozor, pešci, kolesarji in delovni stroji« mi da vedeti, da se nekdo zaveda problema te ceste. Takoj zatem me na cesti pričaka vejevje, ki je padel iz komunalnega vozila pred mano. Želim pobrati veje, pa mimo mene in čez veje švigne nestrpen voznik. Gotovo je zamujal najljubšo telenovelo, povsem razumljivo. Poberem veje in odrolam naprej. Želim se držati strani, pa mi razpoke, zalite s katranom, to onemogočajo, saj se mi kolesčki zatikajo v le-te. Redkokdo se z avtomobilom tu drži omejitev in nemirno pogledujem čez ramo, da bi se umaknil hitrim voznikom. Pri naslednjem mostu čez Savo se promet zmanjša, naprej je vožnja dovoljena samo zaposlenim na Darsu. Če se prav spomnim, pa so prav ti protestirali proti rekreativcem na cesti, češ, da jih ovirajo. Protestom navkljub se podam do konca, do konca asfalta namreč. Pri stavbi Darsa me ustavi makadam in pot v to smer je zaključena. Podam se nazaj in pot proti KJŠ ni nič manj zanimiva.

Kateri so torej ključni problemi? Kot prvo je to zakonodaja, po 96. Členu

Zakona o varnosti v cestnem prometu, rolarje in še nekatere druge šteje med posebna prevozna sredstva. To pomeni, da se ne smejo gibati drugje kot na površinah, namenjenim pešcem in kolesarjem, slednjih ne smejo ovirati ali ogrožati in na teh površinah ne smejo presegati hitrosti pešcev. Kako je s tem v realnosti, vemo vsi in nad tako zakonodajo smo lahko zgolj presenečeni. Problem številka dve je seveda odnos jeseniške občine do rekreativnih površin. Naj se hvalijo v novicah, kolikor želijo, rekreativnih površin je absolutno premalo, predvsem pa mlada oseba brez avta zelo težko pride od doma do primernih površin, ker so ceste skupaj s pločniki obupne.

Problem številka tri. Glavno zbirališče rolarjev je ob Savi na Spodnjem Plavžu, kjer so obenem tudi tekači, sprehajalci, drveči tovarnjaki, avtomobili in kolesarji, ki nestrpno čakajo na kolesarsko stezo. Cesta ni primerna za rolanje in bojda so tudi policisti podelili že nekaj kazni, kar seveda ni ravno pravično do športa željnih rekreativcev. Nova kolesarska steza (kako dolgo jo že čakamo?) tega problema ne bo rešila, ker se bo potem truma sprehajalcev, tekačev in ljudi na rolerjih preselila na kolesarsko stezo in vsi bodo ovirali kolesarje. Rešitev: nove steze za rekreativce vseh vrst.

Start pred KJŠ, flike in razpoke

Mrežasti vzorci po celi Kežarjevi ulici

Drzen spust po Delavski ulici

Slaba podoba krožišča

Konec asfaltiranega pločnika pri Hrenovci

Vdolbine na pločniku ob belih kostanjih

Konec asfaltiranega pločnika ob Dinosu

Cesta, polna doživetij

Novi pločnik ob predelovalnici svež

Pozor, kolesarji in pešci!!!

Katran, lepljiva nevarnost za rolerje

Vejeve na cesti

Rezervirano!

Naprej ne gre

BRCA RAZPISUJE LITERARNI NATEČAJ GLASILA BRCA

Klub jeseniških študentov preko glasila BRCA razpisuje literarni natečaj za dijake in študente iz vse Slovenije na temo Jaz, župan. Nagrajeni eseji bodo objavljeni v glasilu BRCA v julijski izdaji.

RAZPISNI POGOJI:

- natečaja se lahko udeležijo vsi, ki imajo status študenta oziroma dijaka in bodo do zaključka predpisanega roka ter v skladu z razpisnimi pogoji poslali svoja dela;
- avtor lahko predloži le en esej;
- avtorji lahko pošiljajo le eseje, ki še niso bili objavljeni v drugih revijah, glasilih, ali natečajih;
- eseji so lahko v digitalni obliki ali shranjeni na digitalnem mediju, poslani pa morajo biti na naslov kluba. Eseji morajo obsegati vsaj 500 in ne več kot 600 besed.
- Eseje lahko pošljete na e-naslov: info@kjs-klub.si ali zapisane na CD, opremljene z naslovi ter s priloženim imenom, priimkom in kontaktnimi podatki na Klub jeseniških študentov, Ulica Viktorja Kežarja 22, 4270 Jesenice, s pripisom »LITERARNI NATEČAJ«.
- Pri natečaju ne smejo sodelovati stalni pisci glasila BRCA in člani Izvršnega odbora KJŠ.
- Vsi sodelujoči se morajo postaviti v vlogo župana in v eseju na čim bolj izviren, a obenem realističen način predstaviti, kaj bi kot župani svojega mesta naredili za mlade. Pričakuje se konkretne in izvedljive predloge.

OCENJEVANJE DEL:

- žirija ne bo obravnavala prispelih del, ki ne bodo ustrezala razpisnim pogojem. Žirija ni obvezana podeliti nagrad, če nobeno izmed

del ne dosega zahtevane kakovosti. Vse odločitve žirije so dokončne in nepreklicne;

- žirija bo ocenjevala posamezne eseje, pri ocenjevanju prispelih del pa bo upoštevala ustvarjalno in kritično stališče, tehnično dovršenost, inovativnost del ter slovnična merila.

NAGRADE:

1. nagrada: 125 eur, 2. nagrada: 75 eur, 3. nagrada: 50 eur

+ praktične nagrade Kluba jeseniških študentov

OBJAVA IN PODELITEV NAGRAD:

Avtorji se s sodelovanjem na javnem razpisu strinjajo s tem, da se njihova dela objavijo v glasilu BRCA (julijska izdaja in spletna BRCA) in se porabijo v promocijske namene natečaja. Vsi podatki bodo objavljeni tudi na spletni strani Kluba, udeleženci pa bodo obvestila prejeli tudi po elektronski pošti, zato pošiljatelje prosimo, da priložijo svoje kontakte.

Avtorji, katerih dela bodo nagrajena in objavljena, bodo predhodno obveščeni po elektronski pošti. Vsem udeležencem natečaja bomo poslali izvod BRCE.

ROK ZA ODDAJO ESEJEV:

Rok za oddajo esejev je 30. 6. 2012.

Več informacij na telefon 040 357 954 (Miha)

Škorpijon

Spomladansko cvetje vam gre pošte-no na jetra. Narava se prebuja, vi pa še vedno hibernirate. Pustite si rasti brke in začnite tuliti v luno. Verjetno ne bo pomagalo, a poskusiti ni greh. Zaužijte jedilno žlico graha na dan, vlaknine vam bodo pomagale proti zaprtosti. Frizura: trivremenski Taft ne bo pomagal.

Strelec

Na faksu se vam prav nič ne da in brez skrbi, tudi v prihodnje bo tako. Čas je, da se otresete samskega življenja, preden se zanemarite še bolj. Dieta s pivom vam ne pomaga, vsakodnevni tek na Grintovec pa je korak v pravo smer. Duhovno življenje: new age se vrača!

Kozorog

V zvezi že dolgo niste več srečni, spogledovanje z drugimi, ko vas partner ne gleda, pa že šteje za varanje. Končajte agonijo in stopite novim izzivom naproti. Privoščite si že tisto lazanjo, o kateri sanjate, motovilec in zelje preprosto nista dovolj slastna. Šola: v času, ko ni izpitov, vam gre dobro.

Vodnar

Ponoči se zbujate in na splošno ste neprespani. Priznajte si, da vas nekaj

vznemirja in storite tisto, kar veste, da morate. Finančno ste neobremeni in si pravite, naj taka recesija traja še naprej. V času debelih krav je smiselno jesti zrezke in mast porabiti za mila. Sreča: visi na vrvici.

Ribi

Se tudi vam dogaja, da posoda ni dobro umita, vaš sesalec ne pobere vseh pršic, zelenjava ni sesekljana na enakomerne koščke, imate bolečine v križu? Potem ste tudi vi eden izmed tistih, ki denarja ne zapravlja za ne-umne TV-izdelke. Bil bi pa že čas, da probleme rešite na drug način. Druženje: čas je za nove prijatelje.

Oven

Stalno ste žejni, še posebej na žurkah. Ustavite se, vrzite se na tla in se povaljajte, če to gasi ogenj, bo morda tudi žejo. Ali pa boste izpadli kot debil pred prijatelji. V primeru, da vam je vseeno, naj vas vsaj še posnamejo pri tem in objavijo posnetek na spletu. Veselje, ki ga boste s tem povzročili, vam bo pomagalo pri naslednji reinkarnaciji. Zdravje: pritisk, voda in blato bodo v redu, pazite na izsušenost kože.

Bik

Na internetu ste brali o neki neznani bolezni in spoznali, da imate vse od naštetih simptomov. Res je, zboleli ste za hipohondrijo. Nadihajte se svežega zraka in poskusite biti spontani. Odklop vam bo dal nov pogled na življenje. Čas je za pridobivanje novega znanja, če v Wordu pritisnete CTRL+P, boste natisnili dokument, šokantno! Nogavice: čas je, da jih operete.

Dvojčka

Spodobilo bi se, če se slikate v erotičnih pozah, da razvite fotografije slučajno pozabite pred vrati. Zakaj bi zlahka hodili skozi življenje, če lahko zadeve zakomplicirate. Naredite stojo na glavi in odprite oči: narobe svet. Na uradnih urah KJŠ-študentu za mizo povejte, da je seksi. Ljubezen: čaka vas na KJŠ-ju.

Rak

Naučite se vseh kazahstanskih iger in jih predstavite prijateljem. Ti vas bodo čudno gledali in se z vami postopoma nehali družiti, končno boste imeli več časa za partnerja. Na ne semaforiziranem prehodu za pešce stojte 10 minut, naj se prasci v avtomobilih enkrat znajdejo v vaši koži. Glasba: Blue öyster cult se vračajo.

Lev

Človek prevrača, pivo prevrne! Tu so majske igre, ne iščite poceni ljubezni.

med pijanimi študenti in študentkami, dobro veste, kdo vam je všeč, a ne zberete dovolj poguma, da bi k tej osebi pristopil. Opogumite se. Negodujete nad deževnim vremenom. Nasujte si vrečko soli v usta in se povaljajte po mivki. Zdaj veste, kako se počuti presušena zemlja! Moda: leopardji vzorec ne bo nikoli sprejemljiv!

Devica

Zadnje čase slabo vplivate na ljudi okoli vas, vaš uživaški način življenja je v dekadenco potegnil še druge. V Velenju ste zaradi žuranja persona non grata. Ne obremenjujte se, jednom se živi. Lotite se žganjekuhe, porabili boste odvečno sadje in omejili vir prehrane za nadležne ose. Denar: v banki ga je polno, a po sedmih letih ujamejo tudi najboljše roparje.

Tehcnica

Stalno imate opravka z dolgočasnimi ljudmi na pomembnih pozicijah, z dolgočasnimi govori. Privzemite nase taktiko plemenskih žensk in še druge v prvi vrsti nagovorite k glasnemu prepevanju etno pesmi, s katerimi boste prekinili dolgočasneža. Namig bo jasen. Bodite iskreni do ljudi okoli vas, brez skrbi, oni do vas ne bodo. Družini in prijateljem postrezite pasulj. Družinski odnosi: napeto bo!

Miha Rezar

INFORMATOR

STALNI PROJEKTI

Aerobika TVD – 1 obisk	2,00 EUR
Aerobika TVD – 10 obiskov	20,00 EUR
Bazen Radovljica	2,00 EUR
Fitnes Žirovnica	28,00 EUR
Fitnes Samson (cel dan)	28,00 EUR
Fitnes TVD Partizan	20,00 EUR
Frizer – žensko striženje	15,00 EUR
Frizer – moško striženje	5,00 EUR
Frizer – barvanje	20,00 EUR
Frizer – frizura	8,00 EUR
Hotel Špik – squash	6,00 EUR
Hotel Špik – izposoja opreme za squash (loparji, žogice)	3,00 EUR
Hotel Špik – kopanje in savna (cel dan)	15,00 EUR
Hotel Špik – klasična masaža	25,00 EUR
Kino Planet Tuš Kranj (plačilo v kinu)	3,30 EUR
Kino Železar	1,50 EUR
Kolosej (40 EUR)	30,00 EUR
Manja – depilacija celih nog	12,00 EUR
Manja – depilacija polovice nog	7,00 EUR
Manja – nega obraza	16,00 EUR
Manja – relaksacijska masaža	16,00 EUR
Občinska knjižnica (do 18. leta brezplačno)	5,00 EUR

Squash Bled (popoldne, Kompas hotel)	8,00 EUR
Squash Bled (dopoldne, Kompas hotel)	6,00 EUR
Sportpoint – servis smučí	12,00 EUR
Sportpoint – servis koles	12,00 EUR
Studio Vital (1 obisk)	5,00 EUR
Studio Vital (8 obiskov)	28,00 EUR
Studio Vital – solarij 50 min	21,00 EUR
Studio Vital – solarij 100 min	40,00 EUR
Studio Vital – fitnes (mesečna)	28,00 EUR
Tenis Jesenice	2,00 EUR
Tenis Žirovnica	2,00 EUR
Wellness Živa (teden)	10,00 EUR
Wellness Živa (vikend)	12,00 EUR
Zlata Ribica (počitek + kopel + savna)	44,00 EUR
Zlata Ribica Masaža	28,00 EUR
Zlata Ribica Solarij (20 žetonov)	24,00 EUR
Gornjesavski muzej Jesenice	BREZPLAČNO
Kupon za LPP	13,00 EUR
Tandemski polet z jadralnim padalom	50,00 EUR
Tandemski padalski skok	140,00 EUR

DOGAJA SE:

KONCERT DROPKICK MURPHYS

V torek, 5. 6. 2012, v Kino Šiška Ljubljana pridejo irski muzikantje Dropkick Murphys. Redna cena koncerta je 29 EUR, cena za redne člane KJŠ pa znaša 23 EUR. Prijave pobiramo na uradnih urah KJŠ od 28. 4. 2012 do 26. 5. 2012.

LPP KUPONI - SPREMEMBA, PREBERI NOVIC!

Med uradnimi urami lahko redni člani KJŠ po novem napolnite vozovnico URBANA. Obvezno morate imeti kartico URBANA s seboj, saj kuponov za mesečno vozovnico ni več. Mesečno vozovnico za junij lahko napolnite na uradnih urah od 18. 5. 12. Redna cena za študentsko vozovnico je 17 EUR, za člane Kluba 13 EUR.

FOTOGRAFSKA RAZSTAVA KJŠ

Na Trgu Toneta Čufarja (pred Gimnazijo Jesenice) bo do 10. 6. 2012 potekala razstava fotografij, ki so sodelovale v fotografskem natečaju. Razstavljene so na panojih in v velikem formatu. Letos so nam tekmovalci poslali zelo dobre fotografije, zato vam ogled zelo priporočamo.

NAPOVEDNIK

- obnovitveni tečaj prve pomoči
- Mirabilandija – zabavišni park
- KJŠ morje 2012
- adrenalinski vikend v Osilnici
- ustvarjanje s fimo maso
- jamarski izlet
- ... pusti se presenetiti in poglej na spletno stran

DODATNI POPUSTI ZA ČLANE KJŠ

FRIZERSKI SALON JANA ŠEBJANIČ

Na vse frizerske storitve 20 % popusta za vse naše člane. Pri tem morate pokazati našo člansko izkaznico z veljavno nalepko iz letošnjega študijskega leta. Salon najdete ne naslovu: Cesta na Lipce 6, 4248 Lesce. Telefon: 070 710 300.

FRIZERSKI SALON MONIKA JEREB KLINAR MOJSTRANA NUDI 10-% POPUST

Popust na vse frizerske storitve za vse naše člane. Pri tem morate pokazati našo člansko izkaznico.
Kontakt: 041 569 615

FRIZERSKI SALON URŠKA, -10%

Na vse frizerske storitve 10 % popusta za vse naše člane. Pri tem morate pokazati našo člansko izkaznico. Moste 31 A, Moste 4274 Žirovnica
Kontakt: (031 660 365, 04 580 12 40)

AVTOŠOLA B&B NUDI POPUST

Avtošola B&B Jesenice nudi 5-% popust na uro vožnje za vse kategorije. Če pa kupite minimalno 20 ur vnaprej, vam avtošola nudi 7-% popust na uro vožnje. Da vam popust velja, pri nakupu pokažete veljavno člansko izkaznico KJŠ-ja. Velja za poslovni

enoti Jesenice in Radovljica.

SVET ŠPORTA Jesenice, -15%

Trgovina SVET ŠPORTA Jesenice nudi 15 % popusta na vse redne cene blaga v trgovini (razen gorništna) ter servis koles in smuči. Na program gorništna je 10 % popusta.

POPUST K-FOTOGRAFIJA (CENTER TUŠ JESENICE)

K-Fotografija, (Cesta Železarjev 4b, center Tuš) nudi vsem članom KJŠ 15-% popust pri vseh fotografskih storitvah. Če želite uveljaviti popust, morate predložiti veljavno člansko izkaznico.

PICERIJA FONTANA, -20%

Picerija Fontana nudi 20 % popusta na vso hrano in dostavo.

Tel: 04/ 583 11 17

SPORT 23, -15%

SPORT 23

nudi 15 % popusta na vso redno ponudbo blaga v trgovini (Hokejska in športna oprema).

Tel.: 051/604-656

SPORTPOINT, -15%

Popust na blago in servis koles ter smuči.

Tel.: 031 449 350

Velikonočno rajanje

»Pošle žene da farbaju jaja,« nekako tako se glasi pesmica iz znanega filma, vendar se motijo tisti, ki ob tem pomislijo na karkoli drugega kot na velikonočne pi-rhe (na žalost). Bo že držalo, da je bilo na našem rajanju kar nekaj prijetnih deklet, vendar so imela svoja jajčka že pobarvana, kar pa ne bo čisto držalo za vse fante na našem druženju. Program in igre so bili odlično pripravljeni in v teh težkih časih se še najdejo hazarderji, ki z veseljem mečejo denar po tleh (fucanje). Najboljši izkupiček je na koncu imel mojster velikonočnih iger, Grega S., in ob tej priložnosti mu izrekam sožalje, saj mu

je zaradi prevelike količine drobiža počil prašiček Poldi. Edina igra, ki na žalost ni najbolje uspela, je bilo iskanje čokoladnih jajčk, ki so bila tako dobra, da jih je večina izginila še pred začetkom. Poraženci iger smo se z grenkobo v srcu posvetili narezku in koktajlom, ki jih je pripravljala precizna roka našega Miha R., in ostalim dobrotam, ki jih je ponujal praznični čas.

Navdušen sem bil nad udeležbo na projektu in upam, da se vidimo tudi prihodnjič.

Vaš Rok

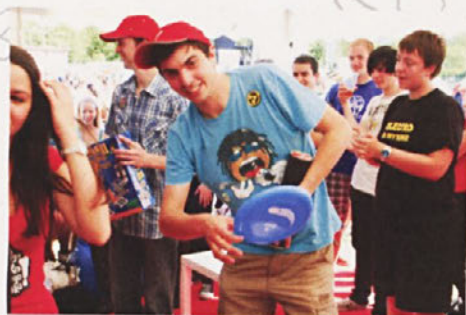
FOTO KOTIČEK

Ekipa, pripravljena na vse!

KJŠ – najmonejši klub !

Plesni prvak Johnny!

Prštimane!

Vse so bile naše!

Z obiskom nas je poastil tudi stric predsednik.